

РЕШЕНИЕ

№ 994

гр. София, 16.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **10288** по описа за **2022** година докладвано от съдия Петя Стоилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Й. М. А., чрез адвокат Т. от САК срещу Решение от 22.08.2022г., постановено по НАХД №3120/2022г. на Софийски районен съд, НО, 13 състав, в частта, с което е потвърдено наказателно постановление № 20-4332-008170 от 29.05.2020 г., издадено от Началник група в отдел „Пътна полиция“ при СДВР, с което на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 3000 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за нарушение по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, на основание чл.175а, ал.1, пр.3 от същия закон.

С НП на Й. М. А. са наложени административни наказания, както следва: 1. на основание чл.183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП - "глоба" в размер на 50 лева за нарушение на чл.137а, ал. 1 от ЗДвП и 2. на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП - „глоба“ в размер на 3 000 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 12 месеца за

нарушение на чл. 104б, т. 2 ЗДвП. Решението на СРС, в частта, относно точка 1. на НП не е обжалвано и е влязло в сила.

В касационната жалбата се съдържат оплаквания за неправилност на първоинстанционното решение, поради нарушение на материалния закон и допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Излагат се подробни съображения, че не е доказано от обективна и субективна страна осъществяването на състава на нарушението на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Искането до съда е за отмяна на решението на СРС и отмяна на НП.

Ответникът по касационната жалба – Началникът на група в отдел „ПП“ при СДВР не взема становище.

Представителят на СГП счита жалбата за неоснователна, поради което решението на СРС да се остави в сила.

В настоящото производство не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, ХХІ касационен състав като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба се явява допустима, като подадени в срок и от надлежна страна.

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е установил фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителят - А. Д., както и А. Й. – съставила докладната записка. Обсъждайки събраните доказателства съдът е приел, че на 12.05.2020 г. около 17:50 ч. касаторът е управлявал лек автомобил „М. ЦДС 350ЦДИ“ с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място] по [улица], с посока на движение от [улица]към ул. „367“, като не е използвал пътя по предназначение, а поднасял управляваното от него МПС. Извършвал дрифт и навлязъл в насрещното движение, с което и създавал предпоставки за ПТП.

В тази връзка бил спрян за проверка от служители на СДВР, при която било констатирано, че жалбоподателят е нарушил ЗДвП, тъй като е използвал път отворен

за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари, извършвайки поднасяне, с което е създад опасност за останалите участници в движението, в нарушение на чл. 104б, т. 2 ЗДвП.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ ГА № 241063/12.05.2020 г., връчен на А. на същата дата и подписан с отбелязване „нямam възражения“. Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че описаното в НП административно нарушение наистина е извършено, поради което е потвърдил оспореното НП.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови писмени доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. На основание чл. 220 АПК касационната инстанция преценява прилагането на материалния закон въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд в обжалваното решение.

Настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му и след сезиране с допустима жалба, поради което е валидно и допустимо.

Същото е и правилно. Фактическата обстановка по делото е установена при спазване принципите на чл.13 и чл.14 от НПК, вр. с чл.84 от ЗАНН. Събрани са писмени и гласни доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите относно правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това. Изложени са аргументи във връзка с всички заявени оплаквания и възражения. При провеждане на съдебното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Обратно на твърдението в жалбата, както в АУАН, така и в НП, се съдържа точно и

ясно описание на нарушението, същото е описано както словесно, така и с посочване на правната му квалификация. Тези обстоятелства са достатъчни за нарушителя да организира адекватно и да упражни правото си на защита, което е и сторено от него. В конкретния случай не е спорно кое е лицето управлявало автомобила, а именно Й. М. А.. Същото се установява от свидетелските показания на актосъставителя, които в съдебно заседание на 19.04.2022 г. си спомня за случая и описва фактите, на които е станал очевидец.

С разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП се регламентира забрана за водач на МПС да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. В закона не се съдържа легална дефиниция относно „ползването на път за други цели, освен за превоз на хора и товари“, което предполага запълването на бланкетния състав с конкретно съдържание според особеностите на всяка хипотеза. В случая както в АУАН, така и в НП, ясно са описани всички елементи от състава на нарушението, а именно: че е поднасял автомобила /дрифт/, като по този начин е създавал предпоставки за ПТП. Без значение за съставомерността на деянието са конкретните способности, чрез които се постига крайния резултат - дали това става посредством рязко подаване на газ, боравене със съединителя, завъртане на волана, дърпане на ръчната спирачка или по друг начин. Първоинстанционният съд е изложил мотиви, включително относно определянето по размер на наложената глоба, които се споделят.

Предвид горното, настоящата касационна инстанция приема, че не са допуснати нарушения на материалния и процесуалния закон, обуславящи отмяна на решението на СРС.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. второ от АПК вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 22.08.2022 г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 13 състав, по НАХД № 3120/2022 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.